

استادتمام روابط بین الملل دانشگاه تهران:

تأسیس دانشگاه‌های ایرانی در کشورهای همسایه، قرابت فرهنگی و سیاسی ایجاد می‌کند

استادتمام روابط بین الملل دانشگاه تهران گفت: ایران در سطح منطقه‌ای از دانشگاه‌های خوبی برخوردار است و ضمن حفظ استقلال علمی بدون بهره‌گیری مستقیم از دانشگاه‌های بین‌المللی توانسته موقعیت علمی خود را ارتقا دهد.

ابراهیم متقی استاد تمام روابط بین الملل دانشگاه تهران در گفت و گو با خبرنگار گروه دانشگاه ایسکانیوز دیپلماسی عمومی را ابزار بازتعریف معادله قدرت یک کشور خواند و گفت: دیپلماسی علمی بخشی از دیپلماسی عمومی کشورهاست.

متقی در تعریف دیپلماسی علمی بیان کرد: این نوع از دیپلماسی در عصر شتاب علم و فناوری به یک عنصر محوری در سیاست خارجی کشورها تبدیل شده است. دولت‌ها به واسطه گسترش روابط علمی خود با دیگر کشورها به اهداف سیاسی و غیرسیاسی خود نزدیک می‌شوند.

استاد تمام روابط بین الملل با اشاره به اینکه دیپلماسی علمی از سال‌های پیش از انقلاب توسط آمریکایی در ایران وجود داشته، تصریح کرد: آمریکایی‌ها از گذشته دور تلاش کردند تا بتوانند مراکز آموزشی مربوط به خودشان را در کشورهای پیرامونی از جمله ایران برقرار کنند و یک نوع خواهرخواندگی بین دانشگاه‌های آمریکا و ایران در دهه ۱۳۵۰ شکل گرفت.

وی در ادامه موارد فوق از دیپلماسی آمریکا در ایران، گفت: وینستون با دانشگاه پهلوی شیراز همکاری علمی داشت، هاروارد بخش عمده همکاری با دانشگاه تهران شکل داده بود؛ حتی دانشگاه امام صادق(ع) امروزی نیز با همکاری و نظارت آمریکایی ساخته شده که تمامی این مثال‌ها و موارد دیگر حاکی و نشان‌دهنده اهمیت دیپلماسی علمی است.

متقی با تأکید بر اینکه کشوری که از قدرت تولید علم بهره‌می‌گیرد در سیاست نیز موفق است، افزود: کشوری که از یک نوع خودکفایی علمی برخوردار و مراکز آموزشی و امکانات آموزشی قوی داشته باشد، می‌تواند صادرکننده و تولیدکننده علم برای دنیا و تربیت نیروهای متخصص برای اعزام به کشورهای دیگر اقدام کند.

این استاد هیات علمی دانشگاه تهران تصریح کرد: ایران در سطح منطقه ای از دانشگاه های خوبی برخوردار است و ضمن حفظ استقلال علمی بدون بهره گیری مستقیم از دانشگاه های بین المللی توانسته موقعیت علمی خود را ارتقا دهد که طبعاً امروز در حوزه علم و قالب دیپلماسی علمی نقش پررنگی دارد.

وی در خصوص نظریه کارکرد گرایانه اظهار داشت: تمامی تلاش های دیپلماسی علمی منجر به شکل گیری فرایندی می شود که انسجام کشورها را بیشتر می کند. در نظریه های نئو لیبرالی به ویژه نظریه های کارکرد گرایانه به این مسئله اشاره دارد که اگر می خواهیم زیر ساخت های همبستگی منطقه ای را ایجاد کنیم نیازمند این است که نخست انسجام در سطوح ارتباطی را محکم کنیم.

متقی با تاکید بر اینکه تاسیس دانشگاه در کشورهای همسایه ایجاد قرابت فرهنگی و سیاسی می کند، تصریح کرد: طبعاً همان گونه که تبادل دانشجو بخشی از فضای دیپلماسی علمی را محقق می کند، تاسیس مراکز آموزشی و علمی در منطقه قابلیت کشور را برای درک متقابل همه جانبه در یک فضای آموزشی را بیشتر خواهد کرد.

در پایان وی خاطر نشان کرد: بخشی از حوزه علم نیز ماهیت کسب و کار دارد؛ یعنی اینکه ایران برای تاسیس دانشگاه در کشورهای دیگر سرمایه گذاری می کند؛ اما در واقع به صورت غیرمستقیم در صنعت و مبادلات تجاری آن کشورها نیز سرمایه گذاری پنهان کرده است.

انتهای پیام/